

[Lindinger]

både LO og DA og redere og alle mulige steder fra, så det skal vi ikke gøre nogen større hemmelighed ud af.

Det kunne der være så meget mere grund til, som jeg ikke tror, at en tidligere taler har ret i, at hr. Glistrup er den hyppigste ordfører, for han har dog 25 andre at dele ordførerskaberne med, og det må være de mindste partier, der har de fleste ordførerskaber. Jeg har i hvert fald alt fra barsellovgivning og til det, vi har nu her, men det vil jeg næsten betegne som et par yderpunkter. Barsellovgivning er uendelig vigtig, men dette synes jeg ikke er særlig vigtigt. Det næste parti må da være VS, som har 5 at dele det imellem. Der er ingen af de to partier, der kan møde op med en kvindelig ordfører, når det skal være.

Når disse ting er sagt, så synes jeg altså, det er overflødigt med disse debatter, og ethvervspartiet vil være medforslagsstiller til en dagsorden, der dukker op om lidt, og som simpelt hen vil tage finansministerens redegørelse til efterretning.

Jørgen Junior (FP):

Når vi hører hr. Lindinger, så forstår vi jo, hvorfor masserne fylkes om erhvervspartiet med denne nytænkning og dette mod, som man fremkommer med, hvor man virkelig viser, at der er begrundelse for én selv.

Jeg vil blot have lov til at sige et par ord om EF-pengene. Der synes jeg nok, at hr. Steen Folke var meget mild, når han ligesom antydede, at der måske var noget, man ikke rigtig ville have åbenhed om. Jeg føler egentlig, at de udtalelser, der er kommet fra konservative, venstre, CD og socialdemokratiet, oser af dårlig samvittighed. Og når SF taler om gas, ja, så må det være, fordi de ser deres eget spejlbillede.

Finansministeren fortalte os, at der skal bruges 115 mill. kr.; inden den 1. maj i år skal disse penge være anvendt. Så er det jo et meget naturligt og relevant spørgsmål at stille, hvor meget de danske partier får. Hvordan fordeles beløbene, og hvordan bruges de?

Statsministeren udtalte jo i minidebatten den 28. februar i sit svar til hr. Niels Helveg Petersen, at han var positiv. Derfor forstår jeg som andre talere heller ikke, hvorfor der

ikke er taget et initiativ fra statsministerens partis side, men at man nu snakker udenom.

Jeg er meget, meget enig med statsministeren i, at der skal være åbenhed, og derfor synes jeg, at statsministeren skal have støtte. Derfor synes jeg også, at der i denne inflation af dagsordener er behov for en dagsorden, der udelukkende berører EF-problematikken, inden valgkampen er slut, inden valget til det første direkte valgte Parlament har fundet sin afslutning. Derfor må jeg sige, at for det første har jeg glemt min dagsorden, den ligger nede på bordet, så jeg bliver nødt til at låne den af formanden. Jeg vil godt fremsætte et dagsordensforslag, som jeg føler er nødvendigt, og som jeg også føler må kunne få opbakning, og hvor det i hvert tilfælde var rimeligt, at det kom til afstemning. Det lyder sådan:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget henstiller til partierne inden 15. maj 1979 at offentliggøre regnskab over alle midler, der modtages fra EF til oplysningskampagne forud for det direkte valg til EF-Parlamentet.

Tinget går herefter over til næste punkt på dagsordenen.«

Når jeg tænker på de dagsordensforslag, der er fremkommet fra hr. Freddy Madsen og fra hr. Ib Christensen, så synes jeg faktisk, at de er virkelig gode. Jeg synes egentlig, at hr. Freddy Madsens dagsorden er den allerbedste. Derfor beklager jeg måske nok, at vores dagsorden kun er en henstillingserklæring, men der er så kort tid, og det er i hvert tilfælde noget, som man ikke kan afvise med henvisning til tekniske forhold: ja men det er ikke rimeligt at fremsætte lovforslag om den slags osv. Men jeg går ud fra, at folketingets partier ville være villige til at følge en henstilling fra folketingets flertal.

Derfor vil det også være en uanstændighed, hvis det ikke kommer til afstemning, for det er nemlig nødvendigt, at vi får taget stilling hertil, og hvorfor er det det? Det er det, fordi en tale som den, der blev holdt af hr. Bolvig og egentlig også af hr. Ib Christensen, indeholder alt det rigtige. Man tager demokratiet højtideligt, og det er altså det stik modsatte af det, finansministeren gør. Det, vi gør her, det er, at vi forsøger at opbygge respekten for demokratiet. Vi vil ikke være